

Văn Bình chăm chú nghe bác sĩ Trần Ngọc nói khiến tan thuốc Salem rót đầy ống quần mà chẳng biết. Ngâm nghĩ một giây, chàng hỏi:

— Có phương thuốc nào giải độc acônít không?

Bác sĩ Ngọc đáp:

— Có. Mời uống thì có thể pha mù-tạt với nước ấm ấm cho bệnh nhân, để giải độc, trước khi chớ vào bệnh viện. Nhưng đó là uống ít. Nếu uống nhiều thì vô phương.

Văn Bình chăm chú Salem mới:

— Ở Việt nam có acônít không, bác sĩ?

Ông Hoàng xen vào:

— Nếu bác sĩ Ngọc trình bày một cách bình dân hơn, có lẽ anh không đặt ra câu hỏi vừa rồi. Xứ ta có rất nhiều acônít. Ai cũng biết nó. Vì nó là Phụ tử.

Văn Bình giật mình:

— Taura, phụ tử trong thuốc Bắc ấy à?

Ông Hoàng lật đầu:

— Phải. Thay lang nào của ta cũng từng cất phụ tử nặc dầu không dám cho uống nhiều sợ công phạt. Ta chỉ nghe nói phụ tử rất nóng, còn nóng hơn quế chi nhiều, chứ chưa biết nó là thuốc độc nguy hiểm.

Từ hai năm nay, cơ quan gián điệp Hoa lục đã bắt đầu nghiên cứu phụ tử.

Văn Bình buột miệng:

— Thảo nào!

Ông Hoàng gật gù:

— Bây giờ anh đã hiểu tại sao tôi lưu tâm đặc biệt tới vụ mất trộm thuốc độc ở Ai lao.

Văn Linh hỏi:

— Thưa, Q1ĐV chân bắt thùng độc được để bán lại cho Trung cộng, phải không?

Ông Hoàng tỏ ở dai:

— Tôi chưa rõ. Nếu vậy thì thật là bất hạnh. Tuy nhiên, tôi có cảm tưởng là tội vụ chưa được rất nhiều bí ẩn. Ngay sau khi chiếc AN-2P mất tích, trung ương CIA đã liên lạc với tôi, nhờ tôi tiên hành cuộc điều tra. CIA nắm được nội số đầu mối. Sau khi máy điện tử Intellofax (1) sắp xếp xong tài liệu, tôi sẽ chuyển đến tay anh.

Tiếp theo CIA là văn phòng đặc biệt của phủ Thủ tướng Lào yêu cầu. Văn phòng đặc biệt là một cơ quan điệp báo do vị bộ trưởng tại phủ Thủ tướng đích thân điều khiển. Ông đại sứ của ta ở Vạn tượng được mời tới và họ yêu cầu ta giúp đỡ nội tay. Dĩ nhiên là ta nhận lời. Nếu họ không yêu cầu, ta cũng lãnh trách nhiệm.

Bác sĩ Trần Ngọc đã ra ngoài không biết từ khi nào. Ông Hoàng lấy trong tủ nhỏ gắn vào tường ra một cái khay bạc, trên để chai rượu buô, bông dĩa ấp và hai cái ly pha lê. Biết tình điệp viên thượng thặng Z. 28, mỗi khi chàng tới văn phòng, ông thường để giành riêng cho chàng.

Nốc một hơi ba ly huyết ky thơm phức, Văn Bình hỏi ông tổng giám đốc:

— Tôi sẽ phải làm gì, thưa ông?

Mắt ông Hoàng tỏ nên mơ màng sau làn khói xi-gà Havana:

(1) Intellofax là máy điện tử trong tổng hành doanh CIA (xin đọc Bọn muốn thành Gián điệp? đã xuất bản)

— Chính phủ Lào chuyển cho ta một bức thư quan trọng do QTDV gửi tới. Họ vừa nhận được trả qua. Một chuyến máy bay quân sự đặc biệt vừa mang thư này tại đây. Bức thư được gửi bằng đường bưu điện ở Van-tuon.

Ông Hoàng đẩy lại trước mặt chàng một hồ sơ đánh máy màu vàng, bên trên có hai chữ « tới mắt » bằng mực đỏ tươi. Bức thư được đánh máy trên giấy láng, trình bày rất sáng sủa và lịch sự. Ở góc trái, trên cùng, Văn Bnh thấy bốn chữ « Quốc tế Đặc vụ » in mực xanh. Nội dung bức thư như sau :

Vạn tượng, ngày... tháng... năm 19...

Kính gửi Hoàng tuấn Thủ tướng Chính phủ Ai lao,

Thưa Ngài,

Ngài đã nghe nói nhiều tới chúng tôi, song đây là lần thứ nhất chủ g tôi được hân hạnh giao dịch với quý chính phủ, nên tôi mạn phép được tự giới thiệu. Tôi là chủ tịch Quốc tế Đặc vụ, viết tắt QTDV. Tờ chức do tôi có vinh dự điều khiển được thành lập sau trận đại chiến thứ hai, đặt chi nhánh khắp năm châu, và chuyên về địa hạt điệp báo và thương mại đặc biệt.

Chúng tôi không giống như Quốc tế Tin tức (1) của đại tá Mỹ A-mét. Chúng tôi cũng không giết người thuê như Maf a, hoặc có khuynh hướng chính trị rõ rệt như đảng Hắc Long ở Nhật bản.

(1) International Service of Information Inc. do đại tá Amoss sáng lập tại Mỹ.

và đảng Thanh long ở Trung quốc. Phương châm hoạt động của chúng tôi là: kiếm thật nhiều tiền.

Cơ hội kiếm tiền của chúng tôi đã tới khi quit chính phủ cao chở một thùng thuốc từ Vạn chai đi Đ n . Năm giờ sau khi chiếc AN-2P của sở Mật vụ Lào bị thất lạc, một số thông tấn xã quốc tế đã hay tin. Ngoài các hãng Tây phương như Pháp tấn xã, Mỹ i ên xã và Hyp chủng xã, phái viên Tắt của Liên số và Tàn hoa xã của Trung quốc cũng đã điện cùng khắp thế giới về vụ phi cơ mất tích. Thủ tướng của quit chính phủ ra một thông cáo đặc biệt nói rằng chiếc AN-2P ngộ nạn trong vùng rừng rú gần Paksé vì hỏng máy, và phi cơ này bị rơi trong một công tác liên lạc thông thường, không dính líu tới bí mật quốc phòng.

Tôi ấ buồn khi phải thông báo với Ngài rằng chiếc AN-2P đã chở một món hàng trọng hệ. Ba nhân viên phi hành đưa từ nạn, và thùng thép trên phi cơ đã được mang tới một nơi an toàn.

Chiếc thùng này đang nằm trong tay tôi, nếu Ngài chưa tin, tôi xin liệt kê một số đặc điểm, để ngài trông lầm :

Thùng hình vuông, mỗi bề một thước rưỡi, gồm ba vỏ thép, bề dày mỗi vỏ là 15 ly, trên nắp gắn một cái hộp riêng, chứa ba kilô bột G, và ngòi nổ. Hiện hộp nổ này đã được tháo ra và tiêu hủy. Trong thùng có cả thấy 115 kilô dược liệu quốc phòng, chia ra như sau :

— 60 kilô phụ tử, tức là acônít, độc dược mà Trung quốc đang thí nghiệm để chế tạo một vũ khí mới cho cuộc chiến tranh lạnh.

— 10 kilô mã tiền linh.

— 5 kilô xi-a-nua.

— 5 kilô nọc nhện đen *Latrodectus mactans*.

— 5 kilô thạch tín và hơi độc ac-xin (1).

Hai chục kilô còn lại gồm những dược liệu sau đây :

— Cà độc dược (2) : dược liệu này dùng để chế atôrôpin (3), một thứ thuốc chữa bệnh lên ngứa và chữa mắt. Cuy-ra (4) : thứ này, dân da đỏ thường tẩm vào đầu mũi lên để giết kẻ thù. Trúng độc cuy-ra, nạn nhân sẽ mờ mắt, cấm khẩu, cuống họng thở và buồng phổi cứng đờ, va từ 10 đến 15 phút sause ngạt thở mà chết.

Ngoài ra, còn ba hộp thép n.ô nữa, mỗi hộp nặng một kilô.

— Hộp thứ nhất đựng nọc độc côn trùng : Hãn Ngại đã biết trên trái đất bản thâu mà ta đang sống này có chừng 800.000 thứ côn trùng, một số hiền, một số độc, riêng giống muỗi cũng có 2.000 loại khác nhau. Ruồi thì có ruồi đồng, ruồi xê xê (5) chích vào nạn nhân bị bệnh ngứa, như ở Phi châu, còn chấy rận thì có thể truyền bá bệnh.

— Hộp thứ nhì đựng độc thảo : Về độc thảo thì nơi nào cũng có, riêng nước Mỹ có tới 525 loại cây cỏ độc khác nhau. Trong hộp này có những loại cỏ đặc biệt như cỏ nhung (6), cỏ Dônson, cỏ Xudăng (7), nghĩa là những thứ cỏ ăn chết người. Mặt khác còn một số nấm độc nữa. Trên thế giới

(1) Arsine. (2) Belladone. (3) Atropine. (4) Curare, rút từ vỏ cây Strycnos và Clodrodendron tomentosum. (5) Muỗi tsé tsé. (6) Tiễn Anh la velvet grass. (7) Johnson grass Sudan grass.

có 4.607 thứ nấm thì non nửa là nấm độc, công ty Thần Tiên ở Vạn tượng đã bỏ vào trong hộp một loại nấm độc nhất vô nhị, pha vào rượu uống thơm ngon song giết người rất nhanh (1).

— Hộp thứ ba đựng nọc rắn : hàng năm chừng 40.000 thiệt mạng trên thế giới vì nọc rắn, mà hai phần ba xảy ra ở Á châu. Diển điện có nhiều nạn nhân như thế, cho nên chúng tôi không lấy làm lạ khi thấy công ty Thần Tiên nghiên cứu nọc rắn. Phải chăng vì Ai lao ở sát nách Diển điện ? Phải chăng vì Trung quốc có phòng thí nghiệm về nọc rắn ?

Thưa Ngài,

Chúng tôi không hề sợ hãi tới một li độc dược đựng trong thùng thép. Xin quý chính phủ tin vào sự làm ăn đúng đắn của chúng tôi vì lần này còn lần khác, chúng tôi không muốn mất tin nhiệm đối với khách hàng, nhất là khách hàng nhiều tiền như quý chính phủ và đồng minh Hoa kỳ.

Tôi xin mạn phép hỏi Ngài một câu : nhân loại sẽ đi tới đâu nếu 115 kilô độc dược này được hòa với nước, trộn với rau cá ? Theo chỗ chúng tôi tính, nó đủ sức giết chết 500 triệu người. 500 triệu người bị loại ra khỏi đời sống trái đất. Bao trận đại chiến xảy ra, nhưng chưa bao giờ có tới mấy chục triệu người chết. Song nếu quý chính phủ quá hà tiện, hà tiện một cách ngạo mạn thì 500 triệu người sẽ chết oan và quý Ngài sẽ phải gánh chịu

(1) Đó là loại nấm độc Amanita muscaria ở miền núi Caucase, dân bản xứ pha với rượu, người Nhật cũng chế một thứ rượu với nấm độc Amanita pantherina.

...ach nhiệm vụ sẽ trước nhân loại và lịch sử.
 Công tác nhiệm vụ sẽ tiến hành nếu Ngài chấp thuận
 định với chúng tôi. Và ng. nhân danh Quốc tế Đặc
 vụ, tôi sẵn sàng điều đình với quý chính phủ. Tôi
 sẽ giao hoàn 115 kilô được liệt lại cho Ngài nếu
 Ngài bằng lòng trả cho Quốc tế Đặc vụ một số tiền
 vô nghĩa là hai triệu đô la Mỹ.

Số tiền vàng này sẽ được chuyển vào một
 trương mục tại Tany sĩ (sau đây, xin đính kèm
 những chi tiết về vụ chuyển ngân). Nếu quý Ngài
 thỏa thuận, xin liên lạc với chúng tôi trên làn sóng
 điện 9 kilôxiêch mỗi đêm vào lúc 10 giờ đúng. Tần
 số này hiện được cơ quan mật vụ Lào sử dụng, vậy
 xin Ngài ra lệnh cho tướng Sulivông giải phóng
 cho chúng tôi trong một thời gian.

Tôi tin quý chính phủ sẽ hoàn toàn đồng ý. Vì
 nếu Ngài không đồng ý, chúng tôi bắt buộc phải thi
 hành những biện pháp cứng rắn. Chúng tôi sẽ bỏ
 thuốc độc chứa trong thùng thép vào các hồ chứa
 nước. Chúng tôi có nhân viên ở khắp nơi trên thế
 giới, Vạn tượng, Vạn các, Ngưỡng quang, Sài Gòn,
 Tân gia ba, Hồng kông, Đông kinh, Ba lê, Hoa
 thịnh đôn, Luân đôn, và hàng trăm thị trấn đông
 dân cư khác có thể được chúng tôi chọn làm mục
 phiêu. Quý ngài sẽ phải khoan tay...
 không biết chúng tôi hành động ở đâu.

Và lại, nếu chúng tôi báo cho quý Ngài biết trước
 nơi sẽ bị đầu độc, cảnh sát và quân đội được huy
 động rầm rộ để bảo vệ an ninh sẽ gây ra những
 chi phí lớn lao, có thể gấp mười, hoặc gấp trăm
 lần số tiền hai triệu đô la... Mọi

lần nữa, chúng tôi tha thiết kêu gọi quý Ngài sáng
 suốt, đừng để chuyện đáng tiếc xảy ra.

Bức thư này được gửi đi từ rạng sáng 1-6. Nội
 ngày 1-6, nó sẽ được tới tay Ngài. Chúng tôi sẵn
 sàng chờ quý chính phủ cho đến 12 giờ đêm 8-6.
 Quá thời hạn này, không một sức mạnh nào cản
 trở chúng tôi được nữa.

Lúc Ngài nhận được thư này cũng là lúc Ngài
 được tin thiếu tá Sim Leng từ trần. Cái chết của
 thiếu tá Sim Leng là một thiệt hại lớn lao cho
 chính phủ Lào vì ông ta là một sĩ quan ưu tú về
 điệp báo. Sim Leng chết vì uống lầm rượu pha
 thuốc độc, thứ thuốc độc do xí nghiệp Thần Tiên
 chế tạo. Tôi xin trình với Ngài rằng thuốc độc
 dùng để giết Sim Leng đã được lấy tại phòng thí
 nghiệm Công ty Thần Tiên, chúng tôi không hề
 dùng tới các hộp đựng độc được trong thùng thép.
 Sự kiện này chúng tôi chúng tôi có tai mắt khắp
 nơi, ngay cả ở một nơi được coi là căn cứ quốc
 phòng tối mật ở Ai-lao.

Chúng tôi giết thiếu tá Sim để báo cho quý
 Ngài biết rằng thuốc độc của hãng Thần Tiên rất
 bền chắc. Mặt khác, cũng để cảnh cáo quý Ngài
 rằng Quốc tế Đặc vụ sẽ không lùi bước trước
 khó khăn.

Từ nay cho đến khi tối hậu thư hết hạn, quý
 Ngài phải ra lệnh cho các cơ quan an ninh trong
 nước an binh bất động. Nghĩa là số mật vụ, số
 cảnh sát và an ninh quân đội không được áp dụng
 một biện pháp nào, dù là tiêu cực hay tích cực,
 đối với Quốc tế Đặc vụ.

Nếu các điều kiện này không được qui chỉnh phủ triệt để tôn trọng, buộc lòng chúng tôi phải dẫn dắt bằng một hay nhiều vụ ám sát chính trị khác nữa. Khi đó nạn nhân sẽ là những nhân vật quan trọng hơn có thiếu tá Sim Leng của sở Mật vụ.

Trong khi chờ đợi sự xử trí sáng suốt và thông minh của quý Ngài, nhân danh Quốc tế Đặc vụ, tôi long trọng chuyển lời quý Ngài và chính phủ hoàng gia Lào lời chào quý mến.

Tổng hành doanh QTĐV Viễn đông.

Chủ tịch : Sam Phoun án ky

Văn Bình bằng khung buồng lá thư xuống bản Mùi xi-gà Ha-van quỵện với mùi Salem bạc bả thành một mùi thơm lạ lùng. Văn Bình ngẩng nhìn ông tổng giám đốc :

— T. ưa Sam Phoun là ai ?

Ông Hcàng chằm rãi đáp :

— Hiện Phán gián Mỹ đang truy nguyên căn cước của Sam Phoun. Chỉ biết hần là chủ tịch phân bộ Viễn đông.

— Như vậy QTĐV phải là một tổ chức hùng hậu. Nếu không, họ không dám hoạt động ngang nhiên ở Lào, nhất là chọc tức chúng ta và tình báo CIA.

— Dĩ nhiên. Tôi biết họ có người ở khắp châu

A. Họ liên lạc với nhau bằng ản sóng ngắn. CIA đã khám phá ra tần số, và thu ản được một số mật dện, song chưa tìm ra nghĩa. Hần anh không là gì cơ quan NASA (1) của Mỹ. Hần hết mật mã trên thế giới đều bị các chuyên viên toán học cao cấp của NASA chọc thủng. Song NASA phải bó tay trước mật mã của QTĐV.

— Thưa, chính phủ Lào nắm được đầu mối nào chưa ?

— Có lẽ anh cần hiểu rõ nội tình Lào quốc hơn nữa. Lào chia làm 3 phe, trung lập, hữu phái và tả phái. Tam đầu chế này làm chauh quyền vương quốc bị tê liệt. Vì thế, cơ quan an ninh Lào bị tê liệt do sự tranh chấp giữa 3 khuynh hướng điều khiển. Hoàng thân Thủ tướng đã tiến liệu được sự sa lầy này nên bí mật thành lập tại phủ Thủ tướng một cơ quan đặc biệt, đảm trách công tác mật.

Tuy nhiên, vì nhiều lý do mà anh đoán biết, anh chỉ có thể liên lạc công khai với cơ quan an ninh chánh thức mà thôi. Khi nào phan ra manh mối, sắp đánh ván bài quyết định, anh mới được phép tiếp xúc với phủ Thủ tướng.

— Thưa còn CIA ?

Người Mỹ cho biết sẵn sàng nộp hai triệu đô

(1) tức National Security Agency, cơ quan Quốc an. Xin đọc Gián điệp Quốc tế (đã xuất bản), và Ban muốn thành Gián điệp ? (đã phát hành) để hiểu thêm về cơ quan Quốc an Hoa kỳ.

la tiền chuộc. Đối với họ, thì hai triệu chứ hai chục triệu cũng không thành vấn đề. Họ sẽ trả tiền một cách vui vẻ, nếu QĐV bị đánh gục. Tôi đang thương thuyết với họ về một vài chương trình quan trọng. Sự thành công của anh ở Lào sẽ giúp cuộc điều đình của tôi chóng đạt kết quả.

— Thưa, tôi sợ QĐV đánh cắp bot thuốc độc, trộn bột khác vào thay thế.

— Không sợ. Thuốc độc được niêm phong cẩn thận trong hộp sắt. Muốn lấy ra, phải tháo gỡ các dấu xi, và bẻ 4 cái khóa. Khóa này được chế tạo riêng trong ban Kỹ thuật CIA, nếu không có chìa thì không tài nào mở được. Riêng gỡ các dấu xi đã khó rồi, vì xi được trộn lóa chất đặc biệt, khiến mọi phương pháp mở tán tén đều bất lực (1). Khóa được chế giống khóa tủ sắt cho tư nhân thuê ở ngân hàng, gồm hai nấc, nấc mở bằng chìa, và nấc mở bằng chữ số.

— Thưa, QĐV có thể khoan thủng thép cho ổ khóa bật ra.

— Trong trường hợp này, chất nổ giấu sau ổ khóa sẽ phát ra, độc được sẽ biến chất. Tóm lại, họ chỉ có thể phá hủy thùng độc được mà không thể lấy độc được.

— Thưa, bây giờ lên đường?

— Trong nửa giờ, phi cơ sẽ cất cánh. Máy bay riêng của ông tùy viên quân sự tòa đại sứ Lào tại Sài Gòn. Gia đình ông tùy viên về Vạn tượng nghỉ phép, anh sẽ đi nhờ. Họ không biết

(1) - Xin đọc *Bạn muốn thành Gián điệp?* đã xuất bản, để hiểu rõ phương pháp mở trộn thuốc gần xi.

anh là ai. Và anh cũng không cần quen họ. À, còn điều này nữa...

Ông Hoàng mở nắp hồ sơ trên bàn, nói tiếp:

— Anh biết cô Quỳnh Loan trong ban Biệt vụ không?

Văn Bình chau nhói như bị đâm kim vào thịt. Dĩ nhiên, chàng phải biết Quỳnh Loan, vì nàng là người đẹp nghiêng nước, nghiêng thành của Sở. Nhan sắc của nàng đã làm chàng mê mẩn đến mất ăn, mất ngủ. Hơn ai hết, chàng phải biết Quỳnh Loan, nữ điệp viên ưu tú và đa mưu.

Cách đây không lâu, tưởng nàng dễ bảo, Văn Bình lựa lời tán tỉnh. Như chàng tiên liệu, nàng đã dẫu hàng nhanh chóng. Chàng định nhả nàng rung động trước những thớ thịt rắn chắc, thân hình vạm vỡ, cân đối, khuôn mặt khôi ngô, cặp mắt đa tình, giọng nói quyến rũ, cử chỉ lịch thiệp và... bùa phép ghê rợn của chàng.

Ngờ đâu nàng cho chàng vào xiếc.

Đồng lõa với Nguyễn Hương, nàng giả vờ xiêu lòng, rủ chàng đi chơi, rồi lừa chàng bị bắt, khiến Z. 28, điệp viên số một của ông Hoàng, tinh hoa của làng điệp báo từng được năm châu kính nể, phải nằm khám một đêm, đánh bạn với rệp và muỗi đói. (1)

Từ bấy đến nay, chàng vẫn chưa hết bức mình. Chàng rình cơ hội trả đũa. Ông tổng giám đốc vừa mang lại cho chàng một dịp báo thù bằng vàng. Chàng bèn găt đầu:

— Thưa biết.

(1) - Xin đọc *Đêm cuối cùng của tử tội, sắp xuất bản, cùng một tác giả.*

Ông tổng giám đốc nheo cặp mắt trần thì

— Ủ nhĩ, tôi suy quên. Có Quỳnh Loan đi lừa anh ngũ bát cách đây ba tháng. Đùng ba tháng Thôi, chuyện cũ xi xóa. Đàn bà nguy hiểm lắm không hiền lành như anh tưởng đâu. Công việc Lão rất tế nhị, anh cần người đủ tài, đủ trí đủ đoạn phụ tá. Tôi cử Quỳnh Loan làm phụ tá cho anh. Hiện tòa đại sứ khuyết chân tùy viên văn hóa...

Chương điện thoại reo. Ông Hoàng đưa bar-tan nheo nheo lên chào Văn Bình. Biết cuộc nói chuyện đã xong, Văn Bình trở ra phòng ngoài.

Quỳnh Loan đón chàng bằng tràng cười rộn rã:

— Chào anh.

Thấy nàng, chàng vừa giận, vừa mừng. Những vết muỗi rệp đêm nay trong bát cảnh sát rú nhau đau nhói lại một lượt. Chàng định quắc mắt, mắng nàng một trận cho tã cơn tức, song lại bĩu thính. Miệng cười hoa nở và luồng nhỡn tuyến quyến rũ của Quỳnh Loan như trận gió nam mát rơi thổi vào căn phòng nóng nực. Chàng đành nghiêng đầu cười lại. Lẽ ra, chàng hỏi « chào em, em đẹp như tiên nữ giáng trần », chàng chỉ lúng túng:

— Không dám.

Chàng chỉ có quyền nói « không dám » vì có Nguyễn Hương ngồi bên. Nguyễn Hương đa nghi và đa mưu như Tào Tháo. Nếu chàng dạn, tới có gái lơ lơ Quỳnh Loan, nàng còn làm thất điên bát đảo. Cui lần, đồng kịch « ngoan ngoãn như con cừ non dại » của thi sĩ Lưu Trọng Lư.

Nguyễn Hương đứng dậy, đưa cho chàng cái phong bì màu vàng:

— Đây là giấy tờ cần thiết. Xe hơi đang chờ

anh ngoài cửa. Anh đi một mình. Ông Loan sẽ đáp máy bay Air-Vietnam.

Nguyễn Hương nhấn mạnh bốn tiếng « anh đi một mình ». Nàng muốn bảo ngầm chàng rằng trong thời gian ở Vạn tượng, léo hánh đến Quỳnh Loan thì ăn đòn.

Quỳnh Loan nhanh nhẩu:

— Nội đêm nay, em sẽ có mặt tại sứ quán. Em mang theo một điện đài cực mạnh. Khi cần liên lạc với Sở, anh hãy gọi em.

Văn Bình « vàng » một tiếng cụt ngủn, rồi cất phong bì giấy tờ vào túi. Nguyễn Hương nhắc cái va li dưới đất, đặt lên bàn, rồi nói:

— Va li của anh đây. Ban Kỹ thuật vừa làm xong, em dặn mang tới cho anh dùng.

Văn Bình đỡ lấy cái va li da màu xanh nhạt. Bề ngoài, nó không khác va li thường, nhưng bên trong lại là kho chứa dụng cụ hành nghề gián điệp. Mở ra, chàng bấm nút, dây thun nhứt bật lên, lộ ra một cái ngăn đựng khẩu súng ngắn tự động Olempich (1), hai bi đạn mỗi bi mười viên, một chùm chìa khóa đặc biệt, ba cái bút máy Pac ke già, chứa thuốc nổ và thuốc mê.

Văn Bình tháo bao da trừu bóng loáng đeo dưới vai, lấy ra một khẩu SM9 ly. Chàng tháo đạn xem xét từng viên, bỏ lại vào bi tung khẩu súng trên lòng bàn tay để ước lượng sức nặng. Ra vẻ bằng lòng, chàng giấu súng vào chỗ cũ, gài nút vét-tông, người tinh mắt cũng không thể nhận ra.

(1) Hi-Standard Olympic Citation. Đặc điểm của loại súng này là thay đổi được nhiều nòng khác nhau.

Nguyễn Hương lẳng lẳng theo dõi cử chỉ của Văn Bình. Khi chàng sửa soạn cáo từ, ràng mối nờ ở óiéo rút ra một cái hộp hình chữ nhật, bên trong có đôi giày màu vàng bằng da lộn. Nàng đưa đôi giày cho chàng :

— Em thấy anh dùng giày mũi nhọn, gày này dao chơi ở Sài Gòn thì tốt, không hợp với đất đỏ lầy lội Vạn-tượng-dâu. Em nhờ bạn Kỹ thuật đóng riêng đôi này cho anh.

Văn Bình bàng hoàng sau khi nhìn kỹ đôi giày. Đế giày được gắn một lớp chì cứng, không khác giày của giám thị trong khám tử hình Sing Sing bên Mỹ. Còn đặc điểm nữa, mỗi khi ấn mũi giày xuống, lưỡi dao nhỏ xíu, nhọn hoắt nhỏ ra. Văn Bình xử dụng bàn chân rất tài tình, nhiều lần chàng đã hạ thủ đối phương bằng ngọn cước xuất quỷ nhập thần. Nguyễn Hương gãi đúng chỗ ngứa của chàng. Chàng ngước mắt nhìn nàng, tỏ sự biết ơn.

Chàng muốn ôm nàng hôn nhưng lại sợ Quỳnh Loan cười. Chặt lưỡi, chàng xách va-li ra thang máy.

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

Cõi Thiên Thai http://www.coithienthai.com

IV

Hồng nhan bạc mệnh

Chờ người bồi dặt va li lên bàn ngủ, ra ngoài đóng cửa lại, Văn Bình mới nép sau cửa sổ nhìn ra đường.

Trời nhá nhem tối. Con đường vắng vẻ trước khách sạn Settha Palace nằm tênh hênh trong ánh hoàng hôn màu tím, lơ lơ trên như cô gái Lào đợi khách, mặt bự phấn, trong xóm thanh lâu gần Thất lương.

Từ lúc xuống phi cơ, chàng có cảm giác bị theo, song không tìm ra kẻ đi theo là ai. Chiếc Đakota vừa đáp xuống trường bay Vạn-chai, cái thang mảnh khảnh bằng nhôm đã được dây lại, ghé sát cửa, cho chàng xuống, với chiếc va li nhẹ bồng. Trong bộ com lê màu xám nhạt, may téo, nổi bật màu xanh của chiếc cà vạt lụa Thái lan, Văn Bình trông như nhà doanh nghiệp giàu sụ vừa đi du lịch về.

Từ lâu, chàng vẫn có thiện cảm với đất Lào. Một phần vì chàng lên Lào hoạt động nhiều lần, quen phổ sá, dân chúng và phong tục như người nhà, chàng lại giữ nhiều kỷ niệm da diết. Nhiều người dân hà núi lửa đã thiệt mạng vì chàng. Trong một phút điên cuồng, chàng đã bỏ hết sự nghiệp, cao đầu đi tu ở ngôi chùa hoang phế gần Thất lương. Chàng tưởng quên được ông Hoàng, song chỉ một thời gian sau, chàng phải quay lại